

PRAEFATIO ED. II.

deduci poterunt eadem omnia, quae *Spinoza* deriuauit ex sua, quando in *ethices* def. III. *Opp. posthumorum* rariorum p. I. *substantiam* dicit id, cuius conceptus non indiget conceptu alterius rei, a quo formari debet. Si placeret maiori ex parte retinere definitionem *Cartesii*, esset substantia res, quae nulla alia re, tanquam subiecto, indiget ad existendum. Tunc creatae etiam huc possent trahi substantiae, totaque rueret *Spinozae* fabrica. Ne tamen terminus subiecti remoram iniiceret, eum vitauit, rem ita expressit: ens, quod potest existere, licet non sit determinatio alterius. Sic concedo, nullam creatam substantiam existere posse ita, vt non sit determinatum s. rationatum alterius. Determinatum autem a determinatione s. praedicato conceptibus satis differt, non curante syllabarum aliquam et apicum conuenientiam philosopho. Omnis substantia creata potest existere ita, vt non sit determinatio s. praedicatum alterius, nec ipsius quidem dei. Deus ita existit, vt sit nullius praedicatum. Ergo et potest ita existere. Habes definitionem neque soli deo conuenientem, ceu *cartesiana*, neque solis substantiis creatis, vt illa, qua substantia vocatur ens perdurabile et modificabile.

Sed redeamus ad V. C. recensionem. Principium indiscernibilium stricte sumtum dum
me